

2. Je pri posudzovaní otázky, či ide o jedno plnenie, podstatná skutočnosť, že ak nájomca nezaplatí poplatok za služby, prenajímateľ môže nielen odmietnuť poskytnúť mu služby, ale aj vypovedať mu nájomnú zmluvu?
3. Ak sa na prvú otázku odpovie v tom zmysle, že možnosť poskytovania služieb tretími osobami priamo nájomcovi je podstatná, ide iba o jednu z okolností, pri posúdení, či služby predstavujú jedno nerozlučné hospodárske plnenie, ktorého rozdelenie by bolo neprirodzené, alebo vedľajšie plnenie vo vzťahu k hlavnému, alebo ide o okolnosť, ktorá je rozhodujúca? Ak ide iba o jednu z okolností, alebo dokonca o okolnosť, ktorá nie je vôbec podstatná, aké ďalšie okolnosti sú podstatné pri posúdení, či sú služby vedľajším plnením? Presnejšie, v akom rozsahu je podstatné, či sú služby poskytované v priestoroch, ktoré sú predmetom nájmu, alebo v iných častiach budovy?
4. Ak je možnosť poskytovania služieb tretími osobami podstatná, je dôležité najmä to, či služby môžu v právnom zmysle poskytovať tretie osoby, hoci v praxi by bolo veľmi zložité to realizovať a dosiahnuť súhlas prenajímateľa, alebo to, že je to prakticky možné alebo že sa takéto plnenie v praxi bežne poskytuje?
5. Služby poskytované v tejto veci predstavujú rôzne služby, ktoré sa poskytujú za jeden spoločný poplatok za služby. V prípade, že niektoré z týchto služieb (napríklad upratovanie spoločných častí, poskytovanie strážnej služby) nie sú časťou jedného nerozlučného hospodárskeho plnenia alebo ich treba považovať za vedľajšie vo vzťahu k hlavnému plneniu, ale niektoré služby časťou jedného plnenia naopak sú, bolo by správne rozdeliť celkovú sumu medzi rôzne služby na určenie podielu sumy, ktorý podlieha dani, a podielu, ktorý dani nepodlieha? Subsidiárne, bolo by správne považovať rôzne poskytované služby za natoľko úzko spojené, že tvoria „jedno nerozlučné hospodárske plnenie, ktorého rozdelenie by bolo neprirodzené“, ktoré samo osebe tvorí jedno plnenie odlišné od prenájmu nehnuteľnosti?

Žalovaní: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 75 ods. 2 legislatívneho dekrétu č. 112/08, ktorý vôbec neuznáva počet odpracovaných rokov na základe zmlúv na dobu určitú uzavretých s nezávislými orgánmi verejnej správy v prípadoch, keď dotknutí pracovníci sú vymenovaní výnimočne — odchylne od zásady uvedenej v článku 36 ods. 5 legislatívneho dekrétu č. 165/01 — na základe „výberových testov“, ktoré nie sú porovnateľné s verejnými výberovými konaniami na základe bežných testov (ktorých účelom je optimálne pridelenie funkcií úspešným uchádzačom), ale ktorí sú napriek tomu spôsobilí byť vymenovaní za výnimočných okolností, čo by sa malo považovať za nový platný pracovný pomer „*ex nunc*“, ktorý je v prípade, že sú na to objektívne dôvody, v súlade s doložkou 4 ods. 4 prílohy smernice 1999/70/ES⁽¹⁾ (podľa ktorej „nároky vyplývajúce z celkového počtu odpracovaných rokov, ktoré súvisia s osobitnými pracovnoprávnymi podmienkami, sú u pracovníkov na dobu určitú rovnaké ako u stálych pracovníkov, pokiaľ rozdielne nároky vyplývajúce z rovnakého počtu odpracovaných rokov nie sú objektívne zdôvodnené“)?
2. Alebo je v rozpore so smernicou 1999/70/ES — čo má nevyhnutne za následok odmietnutie uplatnenia vyššie uvedeného vnútroštátneho ustanovenia — nezohľadniť nielen počet odpracovaných rokov, ale tiež kariérny postup, ktorý sa dosiahol ku dňu vymenovania, v plnom rozsahu alebo vo vzťahu k časti presahujúcej buď počet odpracovaných rokov požadovaný na pripustenie k vyššie uvedeným výberovým testom, alebo akékoľvek ochranné opatrenia, ktoré je vnútroštátny zákonodarca oprávnený prijať na účely ochrany v primeraných medziach postavenia úspešných uchádzačov výberového konania?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 25. júla 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi a i.

(Vec C-393/11)

(2011/C 282/28)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) z 27. júla 2011 — trestné konanie proti Ciprianovi Vasileovi Raduovi

(Vec C-396/11)

(2011/C 282/29)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Constanța

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Ciprian Vasile Radu

Prejudiciálne otázky

1. Sú ustanovenia článku 5 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 6 v spojení s ustanoveniami článkov 48 a 52 Charty základných práv Európskej únie s odkazom aj na ustanovenia článku 5 ods. 3 a 4 a článku 6 ods. 2 a 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ustanoveniami primárneho práva Spoločenstva, ktoré sú obsiahnuté v zakladajúcich zmluvách?
2. Predstavuje postup príslušného súdneho orgánu štátu vykonávajúceho európsky zatykač spočívajúci v pozbavení slobody a v nútenom vydaní osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač (vyžiadaná osoba, ktorá má byť zatknutá a vydaná), bez jej súhlasu zásah štátu vykonávajúceho zatykač do práva osobnej slobody vyžiadanej osoby, ktorá má byť zatknutá a vydaná, zakotveného v práve Únie podľa článku 6 ZEU v spojení s článkom 5 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa článku 6 v spojení s článkami 48 a 52 Charty základných práv Európskej únie s odkazom aj na článok 5 ods. 3 a 4 a článok 6 ods. 2 a 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd?
3. Musí zásah štátu vykonávajúceho európsky zatykač do práv a záruk upravených v článku 5 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v článku 6 v spojení s článkami 48 a 52 Charty základných práv Európskej únie s odkazom aj na článok 5 ods. 3 a 4 a článok 6 ods. 2 a 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd spĺňať podmienku jeho nevyhnutnosti v demokratickej spoločnosti a podmienku jeho proporcionality vo vzťahu ku konkrétne sledovanému cieľu?
4. Môže príslušný súdny orgán štátu vykonávajúceho európsky zatykač zamietnuť žiadosť o vydanie a neporušiť pritom povinnosti stanovené v zakladajúcich zmluvách a v iných právnych predpisoch Spoločenstva z dôvodu, že nie sú kumulatívne splnené nevyhnutné podmienky uvedené v článku 5 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v článku 6 v spojení s článkami 48 a 52 Charty základných práv Európskej únie s odkazom aj na článok 5 ods. 3 a 4 a článok 6 ods. 2 a 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd?
5. Môže príslušný súdny orgán štátu vykonávajúceho európsky zatykač zamietnuť žiadosť o vydanie a neporušiť pritom povinnosti stanovené v zakladajúcich zmluvách a v iných právnych predpisoch Spoločenstva z dôvodu, že štát vydávajúci európsky zatykač neprebral rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV⁽¹⁾, alebo že ho prebral neúplne alebo nesprávne (v tom zmysle, že nie je splnená podmienka vzájomnosti)?
6. Je vnútroštátne právo členského štátu Európskej únie — Rumunska — najmä hlava III zákona č. 302/2004 v rozpore s ustanoveniami článku 5 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 6 v spojení s ustanoveniami článkov 48 a 52 Charty základných práv Európskej únie s odkazom aj na ustanovenia článku 5 ods. 3 a 4 a článku 6 ods. 2 a 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ktoré odkazuje článok 6 ZEU a bolo týmito ustanoveniami vnútroštátneho právneho predpisu správne prebraté rámcové rozhodnutie Rady Európskej únie 2002/584/SVV?

(¹) Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (2002/584/SVV) (Ú. v. ES L 190, s. 1).